

ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಗಮನ ಬೇರೆಡೆ ಸೆಳೆದು ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಅಟೆನ್ಷನ್ ಡೈವರ್ಷನ್' ಕೇಸುಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಕಳ್ಳತನ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಪೂರ್ತಿ ಕಳ್ಳತನಗಳಲ್ಲ. ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ವಂಚನೆ ಅಂತಲೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಲೆಗಾರಿಕೆ ಕಳ್ಳತನ. ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿ ತೋರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಿಹರ್ಸಲುಗಳು, ಮೀಟಿಂಗುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ರಿಸರ್ಚುಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು. ಎಲ್ಲ ರಿಸರ್ಚುಗಳ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ, ಮಿಕವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಲೆಗೆ ಕೆಡವಬೇಕೆಂದು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ದಾಯಾದಿ ಕಿರಣನದ್ದು ಬೇರೆ ತರಹದ ಅನುಭವ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಕಡೆಯ ಹುಡುಗ. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ನಗರದ ಬಡಾವಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆಷ್ಟೆ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಹ ಕಿರಣನಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಫೋನು ಹಚ್ಚಿ “ಬಾಯೀ... ಮನೀಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಬೇಕಿತ್ತು?...” ಅಂತ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆವತ್ತು ಮಧ್ಯದಾರಿವರೆಗೂ ಬಂದವನಿಗೆ ಅರೆ... ಹೆಂಡತಿಗೆ ಈ ದಿನ ಕುಶಲ ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ವಾಹನವನ್ನು ತರುಬಿ ಪತ್ತಿಗೆ ಫೋನು ಹಚ್ಚಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದೆರೆಡು ನಿಮಿಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನ ಸವಾರನೊಬ್ಬ ಇವರು ಚಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೈಡಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ಫೂಟರು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ದಡೂತಿ ಅಸಾಮಿಯೇ. ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಡೋರು ತೆಗೆದು ಇಳಿಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ರೀತಿ. ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ “ಅಲ್ಲಾರೀ ಸ್ವಾಮೀ... ಯಾರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತಾಂಡು ಬತ್ತಾ ಇದೀರಿ... ತಾವು? ಅರ್ಧ ಕಿಲೋಮೀಟರು ಹಿಂದೆ ಬೈಕಿಗೆ ಗುದ್ದಿಸ್ಕೊಂಡು ಸೀದಾ ನಿಲ್ಲುಸ್ತೆ ಬಂದುಬಿಡೋದಾ?... ಪಾಪ, ಅವನ ಮೈಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಚ್ಚೊಂಡು ರಕ್ತ ಸುರಿತಾ ಅದೆ... ಕೆಳಗಿಳಿದು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಜನ್ಯನೂ ಇಲ್ಲಲೀ... ಅವನ್ನ ಈಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಯಾವನ್ ಕರ್ಕಂಡು ವೋಯ್ತಾನೆ?...” ಅಂತ ವರಾತ ತೆಗೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಕಿರಣ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಬೆವರಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವನ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಿದೆ. ನಾನಂತೂ ಬರುವಾಗ ಯಾವ ಗಾಡಿಗೂ ಗುದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಸಲು ತನ್ನ ಸ್ವೀಡೇ ಮೂವತ್ತು ಇಲ್ಲಾ ನಲ್ಲತ್ತು. ಈ ಸಿಟೀಲಿ ಇನ್ನಾವ ಮಹಾ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸಲಾದೀತು?... ಅದರಲ್ಲೂ ಗಾಡಿಗೆ ಗುದ್ದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಮೂತಿಯೂ ಮೊಂಡಾಗಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲೇ?... ಅದನ್ನೇ ಅವನಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಗುರೂ... ನನ್ನೆ ಅಂಥ ಯಾವ ಅರ್ಜೆಂಟೂ ಇಲ್ಲ... ಗುದ್ದಿಸಿ ಓಡಿಹೋಗೋ ಜಾಯಮಾನವೂ ನನ್ನದಲ್ಲ... ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಕನ್‌ಪ್ಲಾಸು ಆಗಿರಬೇಕು...” ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎದುರಿನವನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಏಕವಚನ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. “ನೋಡುಯ್ಯಾ... ಹೆಚ್ಚೆ ಮಾತು ಬ್ಯಾಡಾ.. ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಸೇರಿ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲೆ ಬರ್ಪಿದು... ಧರ್ಮದೇಟು ತಿನ್ನೇಕಂತ ನಿನ್ನ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡೋಕಾಗಲ್ಲ... ಮೊದಲು ಏಟು ಬಿದ್ದವ್ವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕು, ಟ್ರೇಬ್ಲೆಂಟು ಕೊಡಿಸ್ಬೇಕು... ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಲಕ್ಷ ರುಪಾಯಿ ಆಗ್ತದೆ... ಯಾರು ಕಟ್ಟೋನು ಆ ದುಡ್ಡು? ನೀನು ನೋಡುತ್ತೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಾಕೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ... ನೀನೆ ಸೆಟ್ಟುಮೆಂಟು ಮಾಡ್ತೀಯಾ?... ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೋ ನಮ್ ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಕರೆಸ್ಟೇಕಾ?” ಅಂತ